

Vremea tăcerii

Adina Speranta

privirea fixa tavanul unei camere întunecate de hotel de la periferie
pe el se rânduiau litere necunoscute
niște forme ciudate strălucitoare despre care do do
spusese că le văd noaptea doar cei puțini
cei care uită de înțelesul acestei lumi

literele se mișcau alcătuiau perechi
și lumina lor devenea tot mai intensă
ca niște stele sau poate comete
care urmau să cadă într-o carte
apoi să se stingă
până când altcineva avea să le trezească
din letargie din apatie din așteptare
și abia atunci tavanul întunecat
de la periferia unui drum nesfârșit
urma să arate calea prevăzută
de un do do rămas în așteptare
fără cuvinte

adina v.

26.11.2019